

Гергьовден

Леонид Алексов VIIIa

- **Гергьовден** (*Гѐргювден, Гѐргеvден, Гю̀рговден, Джур̀джовдѐн*) в България се нарича денят, в който се чества Свети Георги Победоносец. Обявен е за официален празник в Република България, както и за Ден на храбростта и Българската армия на 6 май. Чества се и като Празникът на овчаря.

Ден на храбростта и Българската армия

Денят на храбростта започва да се чества в Българската армия още с нейното създаване. Празникът се чества на 6 май, но е официално учреден на 9 януари 1880 г. от княз Александър I Батенберг. По-рано, на 1 януари е учреден и военният орден *За храброст – отличие*, с което се удостояват извършилите подвизи на бойното поле.

През 1946 г. комунистическото управление прекъсва традицията на празника, обявявайки го само за „Ден на пастира“. Традицията е възстановена на 27 януари 1993 г.

Празничната трапеза

Тя обикновено е общо селска. Прави се извън селището някъде на зеленина – обикновено при оброчище, параклис или манастир (ако има такъв в близост). След като се освети, на нея се носят опечените агнета, обредните хлябове, прясно издоеното мляко и подсиреното от него сирене, квасено мляко и други подобни. На този ден за първи път през годината се яде пресен чесън, който задължително присъства на трапезата. Край празничната трапеза отново се изпълняват обредни практики, свързани както с плодородието, така и с брачна насоченост. В някои райони на Източна България младите булки в началото стоят прави край трапезата, „за да стават високи конопите“, а после хукват да бягат, като децата ги замерят с трохи хляб за плодородие. Другаде с бучки сирене за плодовитост са замеряни и младоженците. На Гергьовден, край трапезата, кумът ритуално събува сватбените чорапи на младоженката и сваля връхната ѝ сватбена дреха, като я забражда с женска забрадка, вместо носената дотогава булчинска.

Благодаря зя вниманието

